

РЕШЕНИЕ

№ 24786

гр. София, 19.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5937** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Д. К., гражданин на Х., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], против решение № 717/08.04.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото било необосновано, постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон. Не била събрана достатъчно и актуална информация досежно гражданите в Х. и зачитането на основните човешки права там. Не била търсена и използвана информация от различни източници, вкл. и доклади на ВКБООН и на Агенцията на ЕС в областта на убежището. Акцентираща върху обстоятелството, че справка, върху която се позовава органът, е от месец декември 2025 г., а актът е издаден четири месеца по-късно. Твърди, че не била съобразена представена от жалбоподателя информация. Неправилно била разпределена тежестта на доказване, като било допуснато нарушение на принципите „съмнение в полза на кандидата“ и „оказване на доверие при отсъствие на достатъчно доказателства“. Оспорва твърдението, че изложените от жалбоподателя факти в двете интервюта били нелогични и противоречиви. Акцентираща върху причините, обусловили идването в България на лицето – дипломиране на брат му, преследване на бандитски групировки в Х., вкл. и поради бившата му приятелка /чл. 8, ал. 3, т. 3 ЗУБ/, както и поради това, че бил автор и композитор на песни, подкрепящи бившия президент на страната, убит през 2021 г. Налице било основание за предоставяне на бежански статут – преследване, основано на политическо мнение или принадлежност към определена

социална група /чл. 8, ал. 1 ЗУБ/. Приложение намирала и разпоредбата на чл. 8, ал. 6 ЗУБ поради събития и действия, осъществили се след напускането му на страната по произход, вкл. и чрез повреждане на автомобила му. Имало вътрешен въоръжен конфликт между различните банди в страната. Позовава се на протокол от полицейски служби, който неправилно не бил приет от органа като копие. Твърди се, че спрямо жалбоподателя имало опити за убийство, т.е. животът му бил в непосредствена опасност. Налице били основания и за предоставяне на хуманитарен статут. Позовава се на чл. 9, ал. 8 ЗУБ, като сочи, че в Х. към датата на напускане на лицето и към момента на депозиране на жалбата продължавало да цари безредие, хаос и насилие над цивилното население, осъществявано от различни въоръжени банди, които официалната власт в страната не можела да ограничи. Цитира информация, съдържаща се в доклад на Европейската агенция в областта на убежището към април 2026 г., а именно – хиляди убийства, отвлечения и изнасилвания на граждани. Налице бил тежък въоръжен конфликт, който се засилвал през последните месеци. Моли за отмяна на акта и връщане на преписката за ново произнасяне от органа.

В съдебно заседание жалбоподателят Д. К., редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Акцентира, че видно от представената справка от 05.06.2026 г. проблемът с бандите е описан само с две изречения, като са отразени обстоятелства, които не се отнасят до бежанската история на заявителя. Поддържа становището, че са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут предвид ескалиралата ситуация в страната през последните месеци и опасността за живота и здравето на цивилното население.

Ответникът - председател на ДАБ при МС, редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде оставена без уважение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не редставя заключение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 20.05.2024 г. Д. К., гражданин на Х., е поискал международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като лице от мъжки пол, [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – хаитянин, религия: католик, семейно положение – неженен.

На 20.05.2024 г. е проведено интервю с Д. К., който от 2007 г. до напускането на Х. живял в П. о П.. Заявява, че не е женен, има дете, родено през 2012 г., което живее в Х. и за което се грижи неговата майка. Имал брат, който учил във франкофонски университет в България и поради дипломирането му заявителят е пристигнал тук. Брат му и неговата жена живеели в България. Напуснал легално на 19.01.2024 г. през К., защото нямало българско посолство в Х.. След това със самолет през И. пристигнал в България на 20.02.2024 г. Твърди, че преди да напусне Х. президентът бил убит, поради което и се тревожел, че ще бъдат подложени на преследване, летищата били затворени, поради което и работил в България дистанционно. Бил инженер по звука. Не членувал в политическа партия или въоръжена групировка. Бил в България заради безредиците в Х., армията била окупирала голяма част от територията. Бил обвиняван в пропрезидентски настроения. След като дошъл тук, му се обадили и казали, че някакви хора са идвали да го заплашват и го предупредили да не се връща. Убийството на президента станало 2021 г., но хаосът настъпил в края на 2023 г. и тогава получил писмени заплахи. През декември 2023 г. бил атакуван от четирима въоръжени лица на паркинга на сградата, където живеел, които обаче не познавал. После обяснява, че имало желязна бариера, лицата не могли да влязат в

жилището, но го чакали, тъй като колата му била спряна там. Видял, че са въоръжени. За лицата, които искали да се разправят с него, да го разстрелят, го предупредил собственикът. Обадил се на полицията, като чрез братовчед му бил ескортиран от мястото. Подал оплакване. След това започнал да сменя адреси. Някои хора му съобщавали, че ще има неприятности, ако се върне. Бил получавал заплахи и по телефона. Бил рапър и в песните си защитавал страната на убития президент, поради което и не го харесвали. Не бил арестуван и осъждан, срещу него не боли образувано съдебно дело. Не подал молба за закрила веднага след като дошъл, тъй като още преди да дойде в България, в посолството на САЩ в Х. бил подал молба по програма на американския президент за жертвите на вълненията в Х., след което да пътува до САЩ. Процедурата се забавила, а той тръгнал към България. Програмата била от година и изисквала инициатива на лицето, което ще е гарант в САЩ. Имало хуманитарен представител, който помагал на такива като него. Не искал да се връща обратно в Х.. Изтичала му визата в България и затова подал молба. Полетите били прекъснати и не можел да се върне, за да довърши нещата. Понеже получил заплахи, напуснал страната. Искал закрила, като се интересувал дали ако получи покана от Америка, ще може да замине.

С решение № УП-ОК5/04.06.2024 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, потвърдено с решение по адм. дело № 7214/2024 г. по описа на АССГ, е отхвърлена като явно неоснователна молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

На 27.12.2024 г. Д. К. е подал последваща молба за международна закрила, която с решение № 1-ОК/15.01.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Срещу това решение е подадена жалба, отхвърлена с решение по адм. дело № 1498/2025 г. по описа на АССГ.

На 27.05.2025 г. Д. К. е подал последваща молба за международна закрила, която с решение № 21-ОК/13.06.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е отменено с решение по адм. дело № 6786/2025 г. по описа на АССГ, а преписката е върната за ново произнасяне по молбата при изпълнение на указанията по тълкуването и прилагането на закона. Сочи се, че лицето се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение, за което бил представен цялостен превод на документа, на който се позовава молителят, както и наличието на данни за нова ситуация в страната по произход, което налагало изясняването им в рамките на лично интервю.

Въз основа на докладна записка е извършено ново регистриране на лицето на 19.12.2025 г.

На 30.01.2026 г. е проведено интервю с Д. К.. Заявява, че дошъл в България по покана на университет ЕСФАМ, който имал филиал тук, като решил да се възползва от възможността и да подаде молба за закрила. По това време работил с брат си, когато университетът се свързал с него предвид работата му по една песен. Дошъл февруари 2024 г. легално с виза, със самолет от Х. до К. и от там до С.. Не бил женен, имал дете, на

12 г., което живеело в провинцията при майката на молителя, защото в столицата било много опасно. Сочи се, че след напускането му на страната е съставен документ от негов приятел, който след смъртта на братовчед му Г. /след провеждане на първото интервю/ е отишъл в полицията и подал жалба по препоръка на молителя, защото заплахите продължили. Твърди се, че бандити са преследвали молителя, но не са успели да го намерят, тъй като живеел при братовчед си и приятеля им. Последният бил изчезнал от 24.12.2025 г. З. твърди, че имал история с момиче, за което не знаел, че е свързана с тези банди, с шефа на една от тях, което обаче разбрал, след като се скарали. Смятали, че той разполага с информация. Знаел само псевдонимите им. Постоянно го тормозели със съобщения и му казвали, че ще отмъстят по друг начин. После допълва, че не

знаели къде е, нито телефонния му номер, поради което пращали съобщения на приятеля му, заплашвайки, че ще го убият. Сочил, че след като станало опасно, се преместил да живее при брат си в Д., квартал на Х., като село със собствено кметство. Там живеел брат му със съпругата им. И тримата получили покана от университета. Те също дошли в България и подали молба. Не сочил проблеми поради религиозна или етническа принадлежност. Имал добра работа в Х., работел в организация М. и бил мениджър по информатика. Цялото му семейство, вкл. и майка му, живеели в Х.. Разказва как някакви хора са посегнали на брат му, който отивал на работа, и понеже той не им отговорил къде се намира молителят, защото всъщност не знаел, пребили са го /ноември 2025 г./, което наложило и да се премести да живее при майка си. Разказва също, че гангстери нахлули с оръжия в дома му в Х., но когато чули, че идват полицаи, избягали. Твърди, че нещата след напускането на Х. станали по-опасни, тези хора знаели номерата на колите му, всичко за него, но полицията нищо не правила. Заради заплахите за смърт бил напуснал и не искал да се върне. Сочил, че ако имаш проблеми с една банда, имаш проблеми и с останалите групи, тъй като се познавали помежду си. Не бил ставал жертва на насилие. Не членувал в политическа партия. Не бил осъждан или арестуван. Страхувал се, че ще бъде убит, ако се върне. Не можел да отиде при майка си и сестра си, тъй като ако го проследят, ще рискува живота им.

Представен е превод от протокол от 02.05.2025 г., съставен в полицейски участък в Д., дирекция в област Запад, Национална полиция на Х., в който Ж. Р. Е. разказва за събития през декември 2023 г., когато живеел с К. и Г., за информацията, която била споделена на приятелката на К., за нахлуването на трима въоръжени мъже, напускането на жилището от К., и преследване от група въоръжени мъже с мотори, а впоследствие с през май 2025 г., в които получил заплахи и косвено били отправени заплахи по отношение на К.

По подробно изложени съображения и предвид справка от 04.12.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ на МС относно Х. с решение № 717/08.04.2026 г. председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Д. К..

Решението е връчено на адресата му на 17.04.2026 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 3 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е от части ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - председателят на ДАБ при МС на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, производството за предоставяне на международна закрила е образувано с регистрирането на Д. К. като чужденец по подадена от него молба за международна закрила /чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 4, ал. 2 ЗУБ/. Изискано е становище от ДАНС съгласно чл. 58, ал. 10 ЗУБ. В действителност това становище е задължително за органа, който действа в условията на обвързана компетентност, но в случаите, в които се възразява да бъде предоставена международна закрила за чужденец, който представлява заплахата за националната сигурност. Подобно възразение не е обективизирано. Следователно, при произнасяне по постъпилата молба органът изследва именно наличието на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, обективизирано в

оспорения акт. Проведено е интервю, в хода на което се посочват от молителя факти и обстоятелства във връзка с подадената молба, като на същия е предоставена и възможност да даде подробни обяснения. По време на интервюто, проведено в присъствието на интервюиращия орган и преводач /чл. 63а, ал. 6 ЗУБ/ и удостоверено с подписите на същите /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/, е съставен протокол /чл. 63а, ал. 3 ЗУБ/, в който молителят е изложил всички причини, поради които е напуснал страната си и не желае да се върне в нея, като същият се подписва под изявлението, че текстът е преведен на разбираем за него език и не са съществували комуникативни пречки, както и, че няма възражения по написаното.

Интервюиращият орган обективно и безпристрастно е изготвил становище, представено на председателя на ДАБ за вземане на решение /чл. 74, ал. 1 ЗУБ/. Молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана от председателя на ДАБ индивидуално, обективно и безпристрастно, извършена е преценка за предоставяне на статут на бежанец, разгледана е необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут /чл. 73 ЗУБ/. Взето е решение, с което на молителя Д. К. се отказват статут на бежанец и хуманитарен статут /чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ/.

Формира се извод, че не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето - Д. К., и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

На трето място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/.

1. Извършена е от компетентния орган преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, като е изследван въпросът следва ли да бъде предоставен статут на бежанец.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ „статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.“. Без значение е обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването /чл. 8, ал. 2, изр. първо ЗУБ/. В конкретния случай Д. К. не е обосновал твърденията си за осъществено спрямо нея преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Преценявайки първоначално изложената бежанска история и разказаното при второто интервю, вкл. и съобразявайки документа от полицията в Х., съдът намира, че са налице несъответствия в твърдените факти и обстоятелства, като с промяната на първоначално изложената бежанска история се цели лицето да получи международна закрила. Именно мотивите, въз основа на които органът е формирал решението си, са обусловили промяната на бежанската история и са довели до предприемане, макар и на неуспешни, процесуални действия от страна на жалбоподателя да доказва факти и обстоятелства, които по време на първото интервю не е заявил да са се осъществили.

Не се констатира и, че на молителя са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост. Молителят не заявява да е преследван поради етническата си принадлежност в страната по произход. Не са заявени от него конкретни обстоятелства, от които да се направи извод, че самата принадлежност към религиозната група е достатъчно основание за опасения от преследване. Молителят не е бил осъждан, арестуван или политически ангажиран, като първоначално посочената причина, че заради песни, създадени по повод бившия президент на страната, бил преследван, не е доказана, а по време на второто интервю дори и не е посочена.

Не се установява и причинно-следствена връзка между създаването на песни, не са и представени такива, и твърдяното нападение години след това, вкл. и след смъртта на президента през 2021 г. Налице е разминаване и в разказаната по време на първото интервю история за нападение на четирима мъже спрямо описаната от неговия приятел история в протокола от полицията, вкл. и дошли ли са на място полицейски органи. Не се установява и самоличността на тези лица, нито връзката им с която и да е група, действаща на територията на Х.. Неясно е и също дали **Д. К.** познава някой от групировката, тъй като първоначално сочи, че знае псевдоними на лицата по повод отношенията им с приятелката му, а видно от протокола от полицията, че всъщност ѝ е дал информация относно някакви схеми. Още повече и, че предполагаемото поведение на групите спрямо молителя през 2023 г. носи белезите на проява на противоправно, престъпно деяние, а не са действия на преследване по смисъла на ЗУБ. Ако такива действия действително са били осъществени, след пристигането си в България лицето би следвало незабавно да подаде молба за закрила, а не три месеца по-късно. Не може да се обуслови извод за осъществено спрямо молителя преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ или действия по преследване по смисъла на чл. 8, ал. 5 ЗУБ от някой от субектите по чл. 8, ал. 3 ЗУБ, при това в държавата му по произход, а от събрания доказателствен материал не се установява, че лицето действително е било подложено на психически и физически тормоз.

Липсват данни, че е извършена от чужденеца дейност след отпътуването му, която може да обоснове опасения от преследване. Действията на молителя изцяло и единствено са насочени към получаване на международна закрила. Напускането на Х. е напълно оправдана житейска ситуация, но то е обусловено от причини от личен характер, а не от такива, предполагащи предоставяне на международна закрила. В този смисъл следва да бъде отбелязано и разминаването в причината, поради която е дошъл в България, установима от проведените две интервюта, в държавите, през които е преминал, преди да дойде в България, и липсата на каквито и да е било данни по време на второто интервю относно програмата на САЩ, по която бил кандидатствал.

По делото не се събраха доказателства за съществуването на каквато и да е било връзка между трите лица – молителят, лицето, написало жалбата до полицията, и Г., така че да се установи действително къде живеят, какви са проектите, по които се занимават, роднинската им връзка. За първи път по време на второто интервю се сочи от молителя, че проблемите му са възникнали следствие на връзка с жена, която връзка също остава недоказана. Не се доказва и по какъв начин лицето е научило за отправянето на заплахи спрямо него, при положение че заявява липсата му на контакт с т. нар. групи, че братовчед му бил починал през януари 2025 г., за което също не се представят доказателства, а не представя и доказателства за комуникация на тази тема с роднините му, които продължавали да живеят в Х.. В случая няма как и да се идентифицира лицето Е. Ж. Р., вкл. и доколкото се заявява от молителя, че същият бил изчезнал в края на 2025 г. Представеният протокол от полицията не е в оригинал, а фотокопие, поради което правилно органът е приел, че не може да се потвърди с категоричност неговата достоверност. Не са представени и доказателства, че братът на молителя също е нападат. От така изложеното е възможно единствено да се извърши предположение какви са фактите, които се твърди, че са осъществени, но не и да се установят същите безспорно. Отделно от това, молителят не изразява намерения за завръщане в страната си, въпреки че майка му, роднините му, вкл. и детето му продължават да живеят в Х.. Предвид това и доколкото лицето е преминало през К. легално, а напускането му на Х. има добровolen характер /получаването на диплома – при първото интервю само от брат му, а при второто и от молителя/, то се обезпечава извод, че нежеланието му да се върне в държавата по произход не е обосновано от причини за основателно опасение от

преследване по смисъла на чл. 8, ал. 6 ЗУБ.

Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали закрилата срещу него въобще може да бъде предоставена от държавата, партии или организации, вкл. международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия по смисъла на чл. 8, ал. 7 от ЗУБ. Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали има част от държавата по произход, в която чужденецът да може сигурно и законно да пътува и да получи достъп, както и да се установи там по смисъла на чл. 8, ал. 8 ЗУБ.

Правилно е формиран от административния орган извод, че искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила /статут на бежанец/ следва да бъде отхвърлено като неоснователно /чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗУБ/.

2. Извършена е при това от компетентния орган и преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, относно въпроса следва ли да бъде предоставен хуманитарен статут.

Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗУБ „хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция, или
2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или
3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт“.

Не се доказва в конкретния случай реална опасност от тежки посегателства спрямо **Д. К.** като изброените в чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изрично е заявено от молителя, че същият не е бил арестуван или осъждан в страната си по произход /чл. 9, ал. 1, т. 1 ЗУБ/. Не се установява, че молителят е бил подложен на посегателство /физическо или психическо/ по смисъла на чл. 3 „Забрана за изтезания“ от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ/. По отношение на предпоставките да се предостави хуманитарен статут съгласно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ бежанската история се изследва с оглед Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело C-465/07, по тълкуването и прилагането на член 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно преценката за силата на степента на безогледно насилие. С т. 39 от решението на СЕС се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсещия закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. Доколкото личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, то толкова по-висок би следвало да е интензитетът на безогледно насилие в страната му. Видно от оспореното решение не се установява на територията на Х. въоръжен конфликт, при който мирното население да е подложено на безогледно насилие. Видно било, че държавата е преживяла пика на повишаване на криминогенната обстановка в страната, характерна основно за столицата, но се полагали усилия за нормализиране ситуацията по отношение на сигурността. Посочено е, че бизнесменът Л. С.-Сир е поел ротационно президентство, че генералният секретар на Организацията на американските държави предлага предоставяне на средства за подпомагане на борбата с бандите, хуманитарна помощ и поправяне на пътя за избори; бандитските атаки продължавали в столицата

и причинили жертви сред цивилното население; Съветът за сигурност на ООН разрешил нови сили за борба с бандите. Към датата на подаване на молбата за закрила и проведеното интервю не са налице основания по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ /не се сочи от молителя осъществяването на конкретни военни действия, нито от него са представени доказателства, удостоверяващи осъществяването на такива, така че да се формира извод за наличие на причинно-следствена връзка между тези действия и напускането на страната по произход, а като основание се сочи единствено нападението през 2023 г. и осъществилите се събития след това, за които няма конкретни доказателства, поради което и оспореният акт е издаден с оглед установената от органа фактическа обстановка /чл. 142, ал. 1 АПК/.

Действително, молителят доброволно е напуснал Х., за да се засели другаде, по причини от личен характер, като същият не се яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история. Същият не успя и да докаже осъществено спрямо него и неговото семейство безогледно насилие по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, като е безспорно, че последното продължава да живее в Х.. Въпреки това е извършен анализ на сигурността в страната по произход на чуждия гражданин въз основа на представената и обсъдена от административния орган справка за актуалната обстановка в страната на произход от 04.12.2025 г., която представлява официален документ, чиято материална доказателствена сила по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК не е оборена. Не е оборена и материалната доказателствена сила на приетата в открито съдебно заседание като писмено доказателство справка от 05.06.2026 г. В последната обаче се сочи ескалиращо насилие от страна на банди, задълбочаващата се хуманитарна криза и вътрешното разселване на населението. Въоръжените престъпни групировки контролирали между 80 и 90 % от столицата и продължавали да разширяват територията в провинцията, като е посочено, че безпрецедентното насилие на тези банди парализирало търговския и производствения сектор на страната, както и, че Световната банка подчертава, че икономическото възстановяване на Х. е невъзможно без пълното стабилизиране на сигурността чрез новите сили за потушаване на бандите и успешното провеждане на политическия преход. Така описаната фактическа обстановка попада в обхвата на чл. 142, ал. 2 АПК.

В съдебната практика е застъпено становището, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след издаването на акта за отказ за предоставяне на международна закрила и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението. Правилното тълкуване на чл. 142, ал. 2 АПК е от изключително значение именно при преценка върху основателността на подадени молби за международна закрила от чужди граждани, тъй като обстановката в страните на произход на търсещите убежище е често динамична и следва да бъде преценена във всеки един етап на производствата от административния орган и от съда. Произнасянето по тях засяга пряко човешкия живот, поради които индикации за възникнал риск за живота или сигурността на лицето трябва да се взема предвид на всеки етап с оглед правилното прилагане на принципа за забрана за връщане.

Съществена промяна в общественото-политическото положение в страната на произход налага нова проверка и обсъждане на обстоятелствата, относими към търсената закрила по чл. 9 ЗУБ.

В този смисъл и решения по адм. д. № 11455/2025 г., II отд. на ВАС, и по адм. д. № 10227/2025 г., III отд. на ВАС.

3. Липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 ЗУБ, а именно –

член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила. С оглед разпределената доказателствена тежест не се сочат доказателства от страна на жалбоподателя, въз основа на които да се опровергае горното твърдение. Неясно остава какво е правното основание за пребиваването на брата на молителя в Република България и действително ли той се намира тук, съответно – каква е неговата история, подал ли е молба за закрила, каквито твърдения са направени, и какъв е резултат от проведеното административно производство.

Заключение: оспореното решение в частта, с която се отказва предоставянето на статут на бежанец, е законосъобразно издаден административен акт, поради което жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Оспореното решение в частта, с която се отказва предоставянето на хуманитарен статут е незаконосъобразно издаден административен акт, поради което следва да бъде отменен. Чл. 75, ал. 1 ЗУБ урежда специална компетентност на административния орган в производството по предоставяне на международна закрила и естеството на административния акт в частта за хуманитарния статут не позволява съдът да реши въпроса по същество, поради което същия следва да изпрати преписката на съответния компетентен административен орган за ново произнасяне в указан от съда след обсъждане на актуалното обществено-политическото положение в страната и преценка приложим ли е принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ /чл. 172, ал. 2 АПК във връзка с чл. 173, ал. 2 и чл. 174 АПК/. Именно тук обаче следва да бъде отбелязано, че така дадените указания по тълкуването и прилагането на закона задължават органа да се съобрази с тях, но не определят резултата от произнасянето му.

Така мотивиран и на основание чл. 85, ал. 4 във връзка с чл. 84, ал. 3 ЗУБ **Административен съд София-град. Първо отделение. 85-и състав**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 717/08.04.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, **В ЧАСТТА**, с която на Д. К., гражданин на Х., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], се отказва предоставянето на хуманитарен статут.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет по молба за международна закрила след пререгистрацията с вх. № УП23482/19.12.2025 г. в частта за предоставяне на хуманитарен статут на Д. К., гражданин на Х., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], в шестмесечен срок от влизане в сила на съдебния акт в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в него.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. К., гражданин на Х., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], против решение № 717/08.04.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, **В ЧАСТТА**, с която се отказва предоставянето на статут на бежанец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му от страните до Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: